

Szentiványi Sámuel az Egyekről elüldözött reformátusok lelkipásztora lett Kisperegen. A menekültek magukkal vitték anyakönyvüket is, amelybe Szentiványi azt jegyezte be, hogy Csegén keresztelt meg egy fiút. Fórián István tiszafüredi lelkipásztor viszont Szentiványi gyermekét keresztelte meg. Egy másik kéz házassági bejegyzéssel egészítette ki az anyakönyvi bejegyzést. A két bejegyzés érdekessége, hogy fordított időrendben követik egymást.

1787 mense decembri d(ie) 11. SzentIványi Sámuel és Ujj Erzsébet f(ia), Dániel ad quintum natus a(nnum) clarissimo (Tisza)Förediensi pastore, Stephano Forján baptizanti praesente etiam ch. Csegeiensi pastore comparibus[?], nec non commatre generosi domino Szondi. *Generosi d(omi)ni Georgii Szondi conthorali.*

[...]

Anno 1787. mense novembri

N(ota) b(ene): Én SzentIványi Sámuel a volt egyeki r(e)f(o)r(ma)ta sz(ent) ekklésiát le kísérvén Kisperegre d(ie) 18. októbris 1787 eljövetelem után ugyan mensi Oct(obri) d(ie) 24. pasztor nélkül maradot ekklésiámban, Csegén, kereszteltetett meg S. Szabó János és Liszkai[?] Anna f(ia) Márton. K(ereszt) a(nyja) Hajdu Jánosné.